

Nr 42.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av 4 § i förordningen den 19 november 1920 om kommunal progressivskatt för åren 1921—1924; given Stockholms slott den 27 januari 1922.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om ändrad lydelse av 4 § i förordningen den 19 november 1920 (nr 761) om kommunal progressivskatt för åren 1921—1924.

GUSTAF.

F. V. Thorsson.

Förslag

till

**förordning om ändrad lydelse av 4 § i förordningen den 19 november 1920
(nr 761) om kommunal progressivskatt för åren 1921—1924.**

Härigenom förordnas, att 4 § i förordningen den 19 november 1920 om kommunal progressivskatt för åren 1921—1924 skall hava följande ändrade lydelse:

4 §.

Skattskyldig uppföres till kommunandel av progressivskatten i den eller de kommuner, där han under nästföregående år åtnjutit inkomst av beskaffenhet att kunna där taxeras till bevillning, och till utjämningsandel i den kommun, där han taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt.

Har skattskyldig inom olika kommuner åtnjutit inkomst av beskaffenhet att kunna taxeras till bevillning i samma kommuner, skall å honom belöpande kommunandel av progressivskatten fördelas mellan kommunerna i förhållande till storleken av hans inom varje kommun till bevillning uppskattade, till jämna hundratal kronor reducerade inkomst, beträffande inkomst av fast egendom, rörelse eller yrke utan sådant avdrag, som jämlikt bevillningsförordningen 11 § 2 mom. 1:o a) och 2 mom. 2:o a) är medgivet för genom fastighetsbevillning beskattat belopp av sex för hundra av taxeringsvärdet för jordbruksfastighet och fem för hundra av taxeringsvärdet för annan fastighet.

Har skattskyldig icke inom någon kommun åtnjutit inkomst av beskaffenhet att kunna taxeras till bevillning, upptages — — — icke uppgår till 200 kronor.

Därest vid — — — belopp understigande 50 kronor, uppföres — — — vid sistnämnda kommun.

Med kommuner — — — kommunal progressivskatt.

(Se vidare — — — anvisningen.)

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt å densamma meddelad uppgift, av trycket utkommit i Svensk författningssamling.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:ts
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 27 januari 1922.*

Närvarande:

Statsministern och ministern för utrikes ärendena BRANTING, statsråden
THORSSON, OLSSON, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, ÅKERMAN, LINDERS,
SCHLYTER, ÖRNE.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Thorsson anför:

Enligt bestämmelserna i 4 § av förordningen den 19 november 1920 (nr 761) om kommunal progressivskatt för åren 1921—1924 skall kommunandel av progressivskatten, som icke uppgår till 50 kronor, odelad gå till den kommun, där den skattskyldige taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt. Likaledes skall, därest vid fördelning av progressivskatt annan kommun än den, där den skattskyldige taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt, skulle tillföras belopp understigande 20 kronor, jämväl sådant lägre belopp odelat gå till sistberörda kommun.

I en den 10 november 1921 dagtecknad, till finansdepartementet inkommen skrivelse har 1921 års kommunalskattekommitté anfört i huvudsak följande:

Framställning från kommunalskatte-kommittén.

»För att erhålla upplysning om huru de i år tillämpade skatteförfattningarna fungerat har 1921 års kommunalskattekommitté infordrat yttranden härom från landskamrerarna i riket ävensom från kamreraren i överståthållarämbetet för upp-
bördsärenden i Stockholm.

I flera av dessa yttranden har framhållits, hurusom taxeringsmyndigheternas arbetsbörda betydligt ökats, vartill i icke ringa mån bidragit det tidsödande och besvärliga arbetet med progressivskattens fördelning. För att giva en uppfattning om sistberörda arbetes omfattning har en av landskamrerarna exempelvis uppgivit, att fördelningen beträffande en skattskyldig, vilken bedrivit rörelse i åttio kommuner, i taxeringsnämnden förorsakat arbete för två personer under femton timmar. Då nu alla hos taxeringsnämnderna verkställda uträkningar för avgivande av förslag till fördelning av progressivskatten i regel måste omräknas hos prövningsnämnden, hade denna nämnds redan förut stora arbetsbörda härigenom ytterligare ökats. Så till exempel hade dessa uträkningar i Malmöhus län utslutande sysselsatt två personer under en halv månad och en person under ytterligare en månad. Vidare komme omräkningar av progressivskattens fördelning att hos kammarrätten och regeringsrätten föranledas av dessa myndigheters beslut i fråga om ändringar i

underlaget för progressivskattefördelningen. Då progressivskattefördelningen således komme att i det hela förorsaka arbete av betydande omfattning, hava flera landskamrerare ifrågasatt, huruvida denna fördelning kunde anses äga betydelse för kommunernas ekonomi i en grad, som motsvarade arbetets besvärlighet och omfattning.»

Efter att därefter hava redogjort för innehållet av de av mig nyss omnämnda bestämmelserna fortsätter kommittén:

»Kommittén håller före, att redan genom en höjning av nyssnämnda båda minimibelopp en icke så obetydlig arbetsbesparing skulle vinnas. De från landskamrerarna inkomna yttrandena innehålla visserligen icke tillräckliga upplysningar för åstadkommande av utredning om den arbetsbesparing, som på sådant sätt skulle vinnas, men vissa slutsatser kunna dock dragas av upplysningarna från landskamreraren i Malmöhus län. I detta län hade sammanlagda kommunandelsbeloppet utgjort 768,176 kronor 41 öre att betalas av 259 skattskyldiga. Efter verkställd fördelning hade på andra kommuner än dem, där de skattskyldiga taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt, belöpt 313,252 kronor 47 öre, vilket belopp fördelat sig på 515 kommuner. Utav dessa hade 146 stycken bekommit lägre belopp än 50 kronor och 342 stycken lägre belopp än 200 kronor. Från kamreraren hos överståthållarämbetet har yttrande icke ännu inkommit, men under hand har kommittén inhämtat, att fördelning av progressivskatt i Stockholm verkställts beträffande 420 skattskyldiga, utav vilka 57 haft att erlægga kommunandel till belopp understigande 200 kronor. Vid fördelningen hade icke mindre än 332 kommuner erhållit belopp understigande 50 kronor.

Kommittén finner sig icke för närvarande böra föreslå några betydelsefullare ändringar i den under provisorietiden gällande författningen om kommunal progressivskatt, men kommittén har funnit angeläget, att åtgärder redan nu varda vidtagna för att minska taxeringsmyndigheternas arbete åtminstone i sådana fall, då detta må kunna ske utan att inverka kännbart på kommunernas ekonomi. I sådant avseende har kommittén funnit sig böra i underdånighet föreslå Eders Kungl. Maj:ts att till nästa års riksdag avgiva proposition om sådan ändring av 4 § i förordningen den 19 november 1920 om kommunal progressivskatt, att de där omförmälda minimibeloppen höjas från respektive 50 och 20 kronor till respektive 200 och 50 kronor.»

*Avgivna
yttrandena.*

Över detta kommunalskattekommitténs utlåtande hava yttranden inhämtats från överståthållarämbetet och samtliga länsstyrelser samt kammarrätten. Alla dessa myndigheter utom länsstyrelsen i Västerbottens län hava tillstyrkt kommitténs förslag eller lämnat det utan erinran. I allmänhet har därvid framhållits den avsevärda lättnad, som ett bifall till förslaget skulle medföra för taxeringsnämnderna och ännu mera för prövningsnämnderna, utan att nämnvärd olägenhet skulle förorsakas vederbörande kommuner. Flera länsstyrelser hava meddelat uppgifter angående antalet fall, då fördelning av kommunal progressivskatt förekommit, och betydelsen av den föreslagna ändringen. De vunna erfarenheterna peka i allmänhet i samma riktning som de av kommittén beträffande Malmö-

hus län återgivna, om ock i flertalet län fördelning av progressivskatten förekommit i vida mindre antal fall än därstädes. Ej heller läusstyrelsen i Västerbottens län har avstyrkt förslaget, men förklarar, att dess genomförande för länet skulle hava endast ringa betydelse.

En inskränkning av det antal fall, då kommunandel av kommunal progressivskatt skall fördelas mellan flera kommuner, på det sätt, kommunalskattekommittén föreslagit, skulle uppenbarligen medföra en ej oväsentlig lättnad i taxeringsmyndigheternas arbete. Då å andra sidan, enligt vad av åtskilliga myndigheter betonats, ändringen skulle jämförelsevis obetydligt inverka på kommunernas inkomster av progressivskatten, tillstyrker jag, att kommunalskattekommitténs förslag förelägges riksdagen.

*Departements-
chefen.*

Då en ändring av 4 § i förordningen om kommunal progressivskatt sålunda i alla fall bör vidtagas, torde det vara lämpligt att samtidigt i ett annat avseende företaga en rent formell omredigering av denna paragraf. I 4 § stadgas, bland annat, att sådan kommun, där den skattskyldige åtnjuter inkomst, »för vilken taxering till bevilning skall äga rum», skall få del av den kommunala progressivskattens kommunandel, varjämte föreskrives, att kommunandelen för en skattskyldig skall »fördelas mellan kommunerna i förhållande till storleken av hans inom varje kommun taxerade, till jämna hundratal kronor reducerade bevillningspliktiga inkomst, beträffande inkomst av fast egendom, rörelse eller yrke utan sådant avdrag, som jämlikt bevillningsförordningen 11 § 2 mom. 1:o) a) och 2 mom. 2:o) a) är medgivet för genom fastighetsbevilning beskattat belopp av sex för hundra av taxeringsvärdet för jordbruksfastighet och fem för hundra av taxeringsvärdet för annan fastighet». I en anvisning utvecklas närmare innebörden av dessa bestämmelser. Enligt vad som kommit till min kännedom, har man på sina håll varit av den uppfattning, att de i berörda 4 § och anvisningen vid densamma meddelade föreskrifter icke skulle stå i överensstämmelse med varandra, såsom det vill synas därför, att man i termerna »taxering» och »taxerad inkomst» velat inlägga en viss teknisk betydelse, som icke torde hava avsetts i förordningen. Innebörden av anvisningen synes mig vara tämligen otvetydig, och jag förordar nu endast, att åt själva paragrafen gives en ordalydelse, som icke kan uppfattas såsom innebärande något annat än anvisningen. Förslag i detta syfte har upprättats inom finansdepartementet.

Ändringarna torde böra träda i kraft tillräckligt tidigt för att kunna tillämpas vid innevarande års taxering.

Föredragande departementschefen uppläser härefter ett förslag till förordning om ändrad lydelse av 4 § i förordningen den 19 november 1920 (nr 761) om kommunal progressivskatt för åren 1921—1924 samt hemställer, att Kungl. Maj:t i proposition måtte föreslå riksdagen att antaga detta förslag.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagar Hans Maj:t Konungen bifalla och förordnar, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse, bil. litt. vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

R. Borgström.